

DE CHRISTELIJKE RELIGIE

www.AGBSF.com (Amazing Grace Bible Study Fellowship)

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1977

De overgrote meerderheid in de wereld, inclusief velen die zichzelf Christenen noemen, geloven dat het Christendom slechts één van de religies in de wereld is. Dus horen we vaak dat er naar wordt verwezen als “de Christelijke religie”. Naar mijn mening is dat vanwege een misverstand van wat de twee woorden “Christelijke”, (mits gebruikt in zijn juiste toepassing) en “religie” werkelijk betekenen.

Als we het bijbelse principe van het “recht snijden” toepassen (2Tim.2:15) zullen we er achter komen dat de uitdrukking “Christelijke religie” een oxymoron is. Een oxymoron is doorgaans een spreekwijze die bestaat uit twee woorden en die een onmogelijkheid vertegenwoordigen, bijvoorbeeld: “droog water”, “warm ijs”, of “zwarte kleur”, etc. Water is niet droog, ijs kan niet warm zijn, en zwart is geen kleur maar eerder de totale afwezigheid er van. Op dezelfde manier kan ware Christenheid geen religie zijn omdat het geheel zonder de aanwezigheid van religie is.

Sta me toe dit uit te leggen.

Naar het woord religie wordt slechts vijf keer naar verwezen in de gehele bijbel--allen in het Nieuwe Testament—drie keer door de Apostel Paulus en twee keer door de Apostel Jacobus (Hand.26:5; Gal.1:13 en 14; Jac.1:26 en 27).

*“Hand.26:5: Als die van over lang mij te voren gekend hebben (indien zij het wilden getuigen), dat ik, naar de **bescheidenste sekte van onze godsdienst**, als een Farizeer geleefd heb.*

*“Gal.1:13 en 14: Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het **Jodendom** was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte; 14 En dat ik in het **Jodendom** toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn geslacht, zijnde overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke inzettingen.*

*“Jac.1:26 en 27: Indien iemand onder u dunkt, dat hij **godsdienstig** is, en hij zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart verleidt, dezès godsdienst is ijdel. 27 De zuivere en onbevleete **godsdienst** voor God en den Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.*

Opmerking van de vertaler:

Hand.26:5: De Statenvertaling (1977) zegt “bescheidenste sekte van onze godsdienst”, “godsdienst” is hetzelfde als “religie”.

Gal.1:13 en 14: De Statenvertaling gebruikt het woord “Jodendom” = “Joodse religie”.

Jac.1:26 en 27: De Statenvertaling zegt: “godsdienst” = “religie”.

De King James vertaling heeft in:

--In Hand.26:5 : “religie”.

--In Gal.1:13 en 14 : “Joodse religie”.

--In Jac.1:26 en 27 : vers 26: “religieus” en vers 27: “religie”.

In het geval van Jacobus is het doel van het gebruik van het woord (godsdienst) om de twaalf stammen te beschuldigen---dat is Israël (Jac.1:1)---niet om de praktijk van religie te stoppen, maar om het te rechtvaardigen door hetgeen te praktiseren waar hij naar verwijst als de “zuivere en onbevleete godsdienst”, teweten: “wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld”. (zie ook Jes.1:13-17; Micha 6:8).

In het geval van Paulus wordt duidelijk over religie gesproken als iets uit het verleden, en dat is waarop ik mij in deze studie wil concentreren. Laten we daarom eerst de definitie vaststellen van het woord “religie” zoals het in de bijbel wordt gebruikt”. Het Nederlandse woord “religie” is vertaald uit het Grieks, “Threskeia”, en wordt omschreven als “**ceremoniële naleving**”. Het woord ceremonie komt niet voor in de Statenvertaling maar het Webster woordenboek omschrijft het als “vereiste plichtplegingen, of een uitwendige vorm in de religie”.

Als we deze twee definities samenvoegen kan exact worden gezegd dat religie iets is dat gepaard gaat met een uitwendige, ceremoniële naleving van een rite of ritueel. Waarom is dat onverenigbaar met het Christendom? In de drie verwijzingen, naar religie, door de apostel Paulus verwijzen ze allen naar de “Joodse religie”, of de religieuze naleving gepraktiseerd door het volk Israël naar de Wet van Mozes (Oude Testament). Twee van deze verwijzingen worden gedaan binnen de context van een brief die is geschreven met het uitdrukkelijke doel van een duidelijke terechtwijzing om niet terug te keren naar de praktijk van deze religie. In zijn brief aan de Galaten, hoofdstuk 3, 4 en 5 schrijft Paulus:

“Gal.3:1-3: O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde? 2 Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? 3 Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?”

“Gal.4:9-11: En nu, als gij God kent, ja, veelmeer van God gekend zijt, hoe keert gij u wederom tot de zwakke en arme beginselen, welke gij wederom van voren aan wilt dienen? 10 Gij onderhoudt dagen, en maanden, en tijden, en jaren. 11 Ik vrees voor u, dat ik niet enigszins tevergeefs aan u gearbeid heb.

“Gal.5:1-2: Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen. 2 Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn.

Deze Galaten, die blijkbaar het evangelie van Christus geloofden (1Kor.15:1-4; Rom.10:9-13), werden, door sommige van hun jaloerse Joodse verwanten (Rom.10:1-3), betoverd om de Wet na te leven waarnaar Paulus verwijst als het teruggaan onder “*het juk der dienstbaarheid*”. Waarom zou hij nu zoiets zeggen als hij in de brief aan de Romeinen naar de Wet verwijst als “heilig, en...rechtvaardig en goed?” (Rom.7:12). Wat hij deze christenen uit Galatië en Rome duidelijk probeerde te maken is dat de wet nu niet langer iets is dat nageleefd moet worden---zoals in vroegere tijden---maar dat de wet daarentegen, zoals hij dat zegt, een “tuchtmeester geweest is tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden”. (Gal.3:24). Hoe kan de wet ons tot Christus brengen? Hij legt dat uit in Romeinen 3:

“Rom.3:20: Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.

De wet is gekomen om ons te laten zien wie we werkelijk zijn: overtreders! Als we pogen de werken van de wet te doen om gerechtvaardigd te worden dan moeten we op enig moment tot de conclusie komen dat we een complete mislukking zijn, want de wet zegt: *“Want wie de gehele wet zal houden, en in een zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle”*. (Gal.2:10). Welk middel is er dan nog over? Geloof!

“Rom.3:21-22:Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

Wat er over is, is het “geloof van Christus”, naar het evangelie van Paulus, dat is alles wat we nodig hebben. We kunnen de rechtvaardigheid van God toegerekend krijgen door onze religieuze werken (het beoefenen) na te laten en alleen geloven en ontvangen “het evangelie van Christus” (Rom.1:16; 4:4,5 en 6; Gal.1:7):

“1Kor.15:1-4: Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

De Galaten ontvingen het “goede nieuws” van vergeving van hun zonden---zonder de werken der wet (Gal.2:16)---maar ze verwaterden dat goede nieuws door terug te keren naar de praktijk van de oude religie. Dit maakte het geheel zonder waarde. Dit is het waarnaar ik graag verwijs als een “ja, maar” redding. Men zegt dan: “Ja, Ik geloof in Jezus Christus, maar ik geloof dat het nodig is dat ik door moet gaan met het naleven van mijn religieuze voorschriften om gered te worden, of, om mijn redding te rechtvaardigen”.

Paulus vestigde NIET een nieuwe religie. Maar veeleer openbaarde hij een nieuwe Bedeling.

De grote fout van de zogenaamde Christelijke Religie, met zijn duizenden variaties, is dat ze leren dat het Christendom een Nieuw Testamentische gemeente is, de vervanging van het Oud Testamentische Judaïsme, of, zoals Paulus het zegt: “de Joodse religie”. Het zegt in wezen dat de Christelijke gemeente het geestelijk equivalent van het Oude Testament is, het letterlijke Israël, of, als u wil: “geestelijk Israël”, en in dat geval het vormen van een nieuwe religie met een nieuwe reeks van rituelen die in acht genomen moeten worden. Alhoewel deze rituele vieringen variëren in aantal en mate, van het ene Christelijke systeem tot het andere, blijkt dat er twee zijn die ze allen gemeenschappelijk hebben: de waterdoop en de Eucharistie of het Avondmaal.

Ons wordt gezegd dat de inachtneming van de waterdoop in de plaats is gekomen van de besnijdenis, welke het teken was van het verbond tussen God en zijn uitverkoren volk, Israël (Gen.17:8-14). Het avondmaal is het weer opvoeren van het laatste avondmaal (Matth.26; Mark.14; Lukas 22), welks in de plaats is gekomen van de dierlijke offers voor de zonden van het Oud Testamentische systeem. De rechtvaardiging voor deze twee voorschriften is omdat

ze beiden ingevoerd zijn door de Heer zelf en daarom behoren/moeten worden nageleefd door allen die zichzelf beschouwen als Zijn volgelingen.

Terwijl het waar is dat deze rituelen werden nageleefd door de toenmalige volgelingen van Christus, moeten ze dan ook worden nageleefd door degenen die zich nu Christenen noemen? Voor het antwoord hier op bedenk wat de apostel Paulus zei (2Tim.2:7) in zijn brief aan de Kolossenzen:

*“Kol.2:6-12: Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem; 7 Geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, gelijkewijs gij geleerd zijt, overvloedig zijnde in hetzelfde, met dankzegging. 8 Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus; 9 Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk; 10 En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht; 11 **In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis**, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; 12 **Zijnde met Hem begraven in den doop**, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.*

De vetgedrukte zinnen bewijzen één ding: beide, besnijdenis en doop zijn, in deze passage, nu geestelijk in plaats van lichamelijke rituelen. Fysieke, of zichtbare demonstratieve spiritualiteit is eveneens een oxymoron. Als het geestelijk is kan het niet fysiek of zichtbaar zijn. Het woord “geest” komt van het Griekse woord “pneuma”, waar ons woord “pneumatisch” vandaan komt en dat “door lucht” betekent. Met andere woorden, het is iets dat niet gezien kan worden. Daarom wordt gezegd dat wij nu “.....wandelen door geloof en niet door aanschouwen” (2Kor.5:7). Met andere woorden: wij wandelen naar hetgeen geestelijk is, of wat geschreven staat, in plaats van naar hetgeen we zien of voelen. Dit haalt het idee onderuit dat fysieke, religieuze uitingen---of ze nu ceremonieel zijn, of van het soort van wondertekenen---uit het geloof kunnen zijn of geestelijk zijn.

Tegengesteld aan de algemene bewering door de religieuze gevestigde orde dat in de huidige gemeente lichamelijke doop in de plaats is gekomen van de lichamelijke besnijdenis, daarvan geven de bovengenoemde teksten aan dat beide, besnijdenis en doop, nu geestelijke rituelen zijn in plaats van fysieke. Ten eerste waren beide toepassingen onder de wet beschreven als inzettingen. Dopen, of “wassen” was een deel van het zondeoffer van de Oud Testamentische priesters. Ten tweede waren de Joden, die gedoopt waren door Johannes (de Doper) in de rivier de Jordaan, aan het begin van de driejarige bediening van de Heer, dat “volk van priesters” waarvan is geprofeteerd in Exodus 19:6, Petrus noemt ze “een koninklijk priesterdom”. (1Petrus 2:9). Daarom was de lichamelijke doop toen aan de orde. De vraag is: is de gemeente van vandaag de dag hetzelfde volk? Het antwoord is nee, en dat is omdat wij ons bevinden, waar Paulus naar verwijst, als “De Verborgenheid”.

Het evangelie van Paulus: “De Verborgenheid”

De apostel Paulus verwijst naar de gemeente waar over hij spreekt als het: “lichaam van Christus” (1Kor.12:27). Deze gemeente”, zei hij, maakte deel uit van een “verborgenheid” “die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest.....verborgten in God.....en nu geopenbaard is” (Rom.16:25; Ef.3:9).

Als dit een verborgenheid was, niet eerder bekend gemaakt totdat het is geopenbaard door Paulus in zijn dertien brieven, dan kan het niet bekend geweest zijn of geopenbaard zijn in de

vier evangelieën tijdens de aardse bediening van de Heer aan Israël. (Matth.15:24; Rom.15:8). Het middelpunt van de openbaring van Paulus, de verborgenheid, was een geestelijke wezenlijkheid (of entiteit) die hij het “lichaam van Christus” noemde (Rom.7:4; 1Kor.12:27; Ef.4:12), die bestaat uit individuen---Jood of Heiden---die geloven wat hij noemt: “het evangelie van Christus” (Rom.1:16), en door dit evangelie te geloven werden ze in dat lichaam geplaatst door de werking van een geestelijke doop/besnijdenis: “Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt.....In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt (1Kor.12:13; Kol.2:11-12). Er kan geen andere doop zijn dan deze geestelijke doop want Paulus zegt dat er slechts “één doop” is (Ef.4:5), en daarom moet het de doop, door de Geest, van Kol.2 en 1Kor.12, zijn. Het lichaam van Christus wordt gevormd door het evangelie van Christus, en is samengevoegd in één samenhangende gemeenschap (de “gemeenschap der verborgenheid” – Ef.3:9) door het elimineren van religieuze inzettingen:

“Ef.2:13-16: Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus. 14 Want Hij is onze vrede, Die deze beiden een gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, 15 Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelf tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende; 16 En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende”.

“Kol.2:13-14: En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; 14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende”.

Alhoewel het zeker terecht is om te zeggen dat de Nieuw Testamentische gemeente belast werd met het naleven en praktiseren van de inzettingen, en dat een ieder (volgelingen van Paulus, Petrus, Jacobus en evenzeer Johannes) de inzettingen van waterdoop en het Avondmaal praktiseerden gedurende de overgangperiode in het boek Handelingen, de bovengenoemde passages duidelijk zeggen dat het nu niet meer zo is.

Bewijst dat dat God schuldig is aan misleiding? Absoluut niet! Er is hier geen tegenstelling want het lichaam van Christus is geen Nieuw Testamentische gemeente, en ook leven wij vandaag de dag niet in de Nieuw Testamentische bedeling. Wij leven in de “bedeling der genade Gods” (Ef.3:2), en---als we gered zijn, dan zijn we in de gemeente, het lichaam van Christus, hetwelks is een onzichtbaar, geestelijk organisme, geen fysieke zichtbare organisatie.

Paulus zegt in zijn tweede brief aan Timotheüs dat hij het woord der waarheid recht moest snijden. ...”Merk, hetgeen ik (Paulus) zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen” (2Tim.2:7 en 15). Als de mensen, die de Christenheid promoten als een religie, dit zouden doen dan zouden ze allicht zien dat de openbaring van Paulus het laatste woord is aangaande deze zaak, en dat het daarom is: “naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs” (Rom.16:26); en niet de instructies uit Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes.

We gaan terug naar de brief van Paulus aan de Galaten, hij had enige krachtige woorden voor degenen die het evangelie misvormden met religie:

“Gal.1:6-9: Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie; 7 Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren. 8 Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt. 9 Gelijk wij te voren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom: Indien u iemand een Evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt”.

“1Kor.1:10: Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn,.....”.

Het evangelie dat Paulus predikte (en degenen die na hem zijn gekomen, zoals Timotheüs) was het evangelie van Christus, dat evangelie vereist niets anders dan eenvoudig geloven/vertrouwen om voor eeuwig gered te zijn. Door er ook maar iets aan toe te voegen---het maakt niet uit hoe goed die activiteit ook mag gevoelen---zou, volgens vers 6, het misvormen van het evangelie zijn en vervloeking waardig (scheiding van God). Het veranderen van het Christendom in een religie verdeeld de gemeente op basis van inzetten en verlegt de nadruk van de ware boodschap van het evangelie, van redding uit genade en door het geloof (Ef.2:8), naar een “zelfgemaakt evangelie”, en de uitoefening van emotionele opwinding en materieel gewin.

De vraag die vaak naar voren komt, als bezwaar tegen deze positie, is: Als dit het geval is waarom komen al deze religieuze organisaties, die naar zichzelf verwijzen als Christenen, of “gecentreerd rondom Christus”, etc. daarmee weg---ja, ze floreren zelfs---terwijl ze doorgaan met één of ander ritueel/praktijk? GENADE. Want wij leven in de bedeling der genade, God zal niet---door zijn eigen geschreven uitspraak---iemand in dit leven oordelen voor het praktiseren van religie. Hij heeft alles gezegd wat Hij wilde zeggen en liet ons dat na in Zijn boek, de Bijbel, van wie hij beloofde dat het bewaard zou worden voor alle geslachten tot in eeuwigheid (Psalm 12:6-7). Ofschoon Hij nu niet oordeelt moet alles worden verantwoord waar Paulus naar verwijst als “de rechterstoel van Christus”. (Rom.14:10-11). Aangaande deze dag van berechting zegt Paulus: “Maar die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft..... Wij dan, wetende den schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof”. (Kol.3:25; 2Kor.5:11).

Deze twee verklaringen zouden meer dan genoeg moeten zijn om de meest fervente voorstanders van religie bij zichzelf te rade te gaan of ze al of niet de tijdelijke/emotionele voordelen, die ze er blijkbaar door ontvangen, de moeite waard vinden voor een eeuwig verlies als het latere resultaat er van.

Mike Schroeder.

Bent u gered? Jezus Christus---“die geen zonde kende”---en zijn offerdood op het kruis, heeft de weg vrij gemaakt voor “een ieder die gelooft....verzoent te worden met God”. De geschiedenis heeft aangetoond dat, wat voor vrede een mens in de wereld ook heeft gevonden, het slechts tijdelijk is. De Bijbel zegt dat individuele mannen en vrouwen kunnen, zonder enige twijfel, weten dat ze gered zijn en gereed zijn voor de hemel, en daarom hebben ze absolute en permanente vrede, ongeacht wat er in de wereld gebeurt, omdat ze hun vertrouwen hebben gesteld in Jezus Christus en zijn dood op het kruis voor hun eeuwige redding. “Rom.10:9: Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig

worden.....”Hand.16:31: *Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.*

Heeft u dit alreeds gedaan? Als dat niet het geval is waarom doet u het dan niet nu?

Opmerking van de vertaler:

Behoudenis, volgens de Joodse “religie”, houdt in: Geloof plus de daarbij vereiste werken (inzettingen) en volharden tot het einde, dat wil zeggen het einde van hun leven op aarde of het einde van de grote verdrukking. De Joden moesten geloven dat Jezus Christus hun Messias was.

Onze behoudenis, volgens onze Apostel Paulus, is: Uit genade en door het geloof. Door wie zijn geloof? Het geloof van de Heere Jezus Christus. (Gal.2:16). Vanaf het moment dat wij, met ons gehele hart, het evangelie, volgens 1Kor.15:1-4, geloven zijn we behouden voor de eeuwigheid.